

ikke nytte noget, at man giver en Bestemmelse om, at det er absolut forbudt en Dreng, der gaar hjemme og der kan blive henvist til at trække Køerne hjem efter Kl. 8, naar han kommer over og tjener hos Naboen, der har en absolut lignende Bedrift — der er blot den Forskel, at der er for mange Børn i det ene Hjem, saa man kan undvære et til det andet Hjem —, da at gøre akkurat det samme Arbejde. Det er meningsløst, at Lovgivningsmagten griber ind med saadanne snærende Baand overfor disse Hjem, der maaske ikke har anden Hjælp end netop den Dreng eller Pige, som de har lejet hos en af deres Naboer. Jeg er Lærer paa en Egn, hvor der vokser mange smaa Hjem frem, og jeg ved fra min Skole, at de allerfleste Omflytninger ikke foregaar fra et Sogn til et andet, men de foregaar endogsaa indenfor selve Skoledistriktet, hvor eet Barn flyttes fra Hjemmet over til Naboen eller Genboen. Jeg synes derfor ikke, Lovgivningsmagten har Ret til at indføre saadanne snærende Baand, at en Dreng nok maa gøre et Arbejde hjemme, men naar han flyttes over i et andet nærliggende Hjem, maa han ikke gøre det. Man anser disse smaa Landbohjem for nogle af de bedste, og det tror jeg ogsaa er rigtigt. Man ser jo, hvorledes Plejehjemsforeninger og lignende — jeg har selv ikke haft saa lidt med filantropisk Arbejde at gøre — søger at faa Børn anbragt netop i saadanne Hjem. Men her kommer man uden videre med den Bestemmelse, at man skal staa klar med Uret i Haanden, og Arbejdstiden skal indskrænkes til 8 Timer. Og endvidere bestemmes det — jeg synes, det er lige galt, enten man stemmer for Ændringsforslaget eller for selve Lovforslaget —, at man skal falde tilbage paa den Bestemmelse, at efter 8 Aften maa et saadant Barn ikke beskæftiges. Det vil altsaa føre til, at Husmanden eller Husmandskonen efter Kl. 8 Aften selv kan faa Lov til at hente sine Køer og malke dem, medens Drengen og Pigen kan spadserere og se til. Jeg tror ikke, at det er den rette Ordning at gennemføre overfor disse mange Hjem, der har Brug for en saadan Medhjælp. Sagen er jo, at det, der gør, at disse Hjem kan faa noget ud af Bedriften, er dette, at hver eneste lille Ting bliver omhyggeligt passet. Det ved jeg fra mit Hjem; det var derigennem, man klarede sig, at man fik hver eneste Ting taget med og passet godt ved for- enede Kræfter. Og jeg kan ikke se ret-

tere, end at det ogsaa er den Vej, man maa gaa i Fremtiden, hvis man virkelig skal faa disse Landbrugshjem til at klare sig godt. Kreaturerne bliver meget ofte trukket hjem baade Middag og Aften, og det ved Husmandskoen ogsaa rigtig god Besked med. Den finder sig ikke i at staa i Varmen, og selv om Justitsministeren udsender et Cirkulære, der forbyder Køerne at bisse hjem om Middagen, forsikrer jeg, at de vil gøre det alligevel; der vil ikke være nogen Vej udenom. Derfor er det ganske meningsløst, at en Dreng, der kommer ud at tjene hos en Nabo, ikke maa trække Køerne hjem efter et vist Klokkelæt om Aftenen. Det er ganske meningsløst at indføre saadanne snærende Bestemmelser i en Tid, da vi vil komme til at staa overfor haard Konkurrence baade i Landbruget og paa alle mulige andre Omraader. Jeg anbefaler, at vi dog lader være at vedtage et saadant Forslag. Jeg tror ikke, det vil blive hilst med Glæde omkring i de mange smaa Landbohjem, hvor man kun har Hjælp af en enkelt Dreng eller Pige, som bliver lejet fra et af Nabostederne. Det er Forældrenes Opgave at sørge for, at saadanne Børn kommer til ordentlige Hjem, og Lovgivningsmagten skal sørge for, at de faar den fornødne Hvile, men det er ikke dens Opgave at sætte et Klokkelæt, hvorefter Børnene maa holde op. Det kan saadanne Børn ikke kontrollere, og det er ikke sundt for Opdragelsen, at de skal staa med en saadan Lovparagraf i Haanden overfor dem, der har dem i deres Brød.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Nu var der jo en Lærer fra Folkeskolen, der talte, og man følte, at i den Sag, han talte om, talte han med sin Hjertevarme mod Børnene. Han mente, at det var ganske ufornødent, at Børn og unge Mennesker fandt Beskyttelse i denne Lov. Der er ingen Regel uden Undtagelse, og naturligvis er der mellem Husbønderne paa Landet mange, endogsaa overordentlig mange, fornuftige Folk, mod hvem man ikke behøver at lovgive paa dette Omraade. Men at man behøver det overfor Undtagelserne — og Undtagelserne er ikke saa ganske faa —, er ganske sikkert. Nu ved jeg ikke, hvad de danske Husbønder blandt Landboerne mener om dette f. Eks., at da de sønderjyske Børn var kommet herop for at hvile ud og faa noget at spise, saaledes at de kunde genvinde deres Legemsfærlighed, bogstavelig talt, maatte —